

kale — dem, det ærede Medlem nu bebrejdede, at vi have faaet den elendige finansielle Situation, som vi nu have —, der krævedes Nedgang paa det militære Budget, hvorimod det ærede Medlem stemte for Forhøjelserne, som bevirke, at Udgiften til Militærvæsenet nu er oppe paa ca. 29 Mill. Kr. ordinært, foruden den halve Snes Million Kroner, som er foreslaaet i Aar som første Bidrag af de 31½ Mill. Kr. Jeg ved godt, at paa de militære Ministres Budgetter findes ikke en saa høj Sum som den her nævnte. Men denne Sum er i Virkeligheden den Udgift, vi ordinært have til Militærvæsenet, naar vi tage alt med, ogsaa det, der findes paa de andre Ministres Budgetter: Jeg skal med Fornøjelse gaa med det ærede Medlem ud til Vælgerne og overfor dem hævde vort Standpunkt overfor det ærede Medlems — forsvare det Standpunkt, som Socialdemokrater og Radikale have indtaget, for øvrigt i Forening med Flertallet i dette Ting, ved at stemme for de forhøjede Lønninger til Funktionærerne i de civile Etater, overfor det Standpunkt, som det ærede Medlem har indtaget ved at stemme imod disse Lønningsforhøjelser, men for de forhøjede Militærudgifter. Jeg er temmelig sikker paa, at det ikke bliver vort Standpunkt, som Vælgerne ville vise sig mest misfornøjede med.

Foruden det ærede Medlem fra Ruds-Vedby have adskillige andre udtalt sig med Beklagelse om den finansielle Situation. Jeg har imidlertid ikke hørt nogen give Anvisning paa nogen synderlig Besparelse. Der er nævnt saa et, saa et andet. Men noget alvorligt til Gennemførelsen af Beparelser er der ikke ret mange, der have fremført, og noget alvorligt kan heller ikke anvises undtagen paa det militære Budget. Jeg haaber ogsaa, at man netop paa dette Omraade vil indføre Beparelser, og jeg tror, man kan gøre det ganske trygt. Jeg hørte det ærede Medlem fra Lyngby (Abrahamsen) forleden Dag udtale, at det gik i alt Fald ikke an at gaa saa langt ned med Udgifterne paa det militære Omraade, at man ikke anvendte den Forhøjelse i Skatteindtægten, som fremkommer ved den Lov, der vedtoges samtidig med de militære Love, thi den Skatteforøgelse var vedtagen udelukkende til militære Formaal. Men selv om man ikke gaar saa langt ned, at man bruger de Penge, kan man jo endda gaa betydeligt ned. Man kan f. Eks. spare hele det Beløb, der er foreslaaet bevilget ekstraordinært i Aar, — ja, det hele vel ikke, fordi der allerede

er lagt Beslag paa noget deraf, men man kan vel i alt Fald spare saa meget, som der endnu er Mulighed for, uden endda at have traadt det for nær, som det ærede Medlem fra Lyngby har opstillet som noget, der ikke maatte overskrides.

Jeg hørte ogsaa i Dag det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen), som ogsaa var med til at stemme for de forøgede Militærudgifter, staa frem og kræve, at der skulde anvendes fuldt ud det, der var bevilget til Jernbaner. Han krævede ogsaa, at der skulde anvendes et større Beløb, end der er bevilget, til Jord til Landarbejdere, idet han henviste til, hvad der er rigtigt, at man i dette Øjeblik ikke kan imødekomme mere end en Trediedel af de Ansøgere, der er. Men naar det ærede Medlem saaledes kræver, at der skal anvendes fuldt ud, hvad der er bevilget til Jernbaner, og vil have, at man skal gaa videre med Hensyn til Jord til Landarbejdere, hvad der er fornuftigt og rigtigt, maa han ogsaa anwise et Felt, hvor der kan spares, og jeg antager, at jeg kan opfatte denne stærke Understregning af disse Krav som en Slags Samvittighedsnag, saa at det ærede Medlem nu giver Anvisning paa, at man bør afholde de Udgifter, som ere nødvendige til civile Formaal, medens man bliver nødsaget til at spare paa det militære. Dersom det var hans Opfattelse, er jeg fuldstændig enig med ham deri.

Det ærede Medlem fra Otterup (N. C. Rasmussen) krævede ogsaa forleden Dag, at man skulde vise saa stor Imødekommen som muligt overfor Kravet om Jord til Landarbejdere, men han anviste noget andet, man skulde spare paa, nemlig Bevillingen til Arbejdsløshedskasserne. Han sagde nemlig: Det Beløb, som paa Finansloven er opført til Arbejdsløshedskasser, er ikke tiltalende for mig — og han tilføjede, at det var det vist heller ikke for nogen anden Landbo eller Landarbejder. Jeg tror, det ærede Medlem skulde søge et andet Punkt at anwise Beparelser paa end dette. Jeg er enig med ham i, at vi skulle søge at skaffe saa store Bevillinger til Jord til Landarbejdere, at vi kunne imødekomme de Krav, der stilles i saa Henseende, idet det vil bevirke, at der bliver mindre Arbejdsløshed i Byerne; men saa længe man ikke kan gennemføre saadanne Forhold, at Arbejdere, der kunne og gerne ville arbejde, kunne faa Reskæftigelse, saa længe er det ikke paa sin Plads at foreslaa at stryge en Bevilling til Arbejdsløshedskasser. Det, man